

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΗ

**ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΡΗΤΗΣ κ.κ. ΕΥΓΕΝΙΟΥ
ΣΤΗΝ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΠΑ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ κ.κ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΕΚΔΗΛΩΣΗ,
ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΗ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗ ΠΕΝΗΝΤΑ ΕΤΩΝ
ΑΠΟ ΤΗΣ ΜΟΝΑΧΙΚΗΣ ΚΟΥΡΑΣ ΑΥΤΟΥ**

(Ίερά Μονή Άγκαράθου, 13-8-2023)

Στίς ἅγιες αὐλές τῆς Παναγίας μας τῆς Ἄγκαράθου, τῆς σεβασμίας καί ἱστορικήs αὐτῆs μοναχικήs μάνδρας, ἀπό τοὺς κήπους τῆs ὁποίας ἀμέτρητα ἄνθη μέσα στοὺς αἰῶνες μεταφυτεύθηκαν στοὺς λειμῶνες τοῦ οὐρανοῦ, συναχθήκαμε ἀπόψε γιὰ ἓνα ἰδιαίτερο λόγο. Γιὰ νὰ εὐχαριστήσομε, Ἐκείνην, πού διαρκῶs γίνεται χαρᾶs αἰτία καί χαριτώνει τό νοῦ μας, γιὰ ἓνα ἐκλεκτό Τῆs παιδί, πού πενήντα χρόνια πρὶν ξεκίνησε τόν μοναχικό δόλιχό Του ἐδῶ καί πού σήμερα εἶναι ὁ γλυκύs Πάπας καί Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καί πάσης Ἀφρικήs, Θεόδωρος ὁ Β΄ ὁ Κρῆs, ὁ δικός μας Θεόδωρος.

Ἡ Παναγία μας, λοιπόν, μᾶs σὺναξε ἀπόψε γιὰ νὰ γευθοῦμε, στά προεόρτια τῆs μεγάλης Ἑορτῆs Τῆs, τοὺς καρπούς τῆs ἀναστροφῆs μας μέ τό πρόσωπο τοῦ ἐορτάζοντος τήν ἁγία αὐτή ἐπέτειο του, τοῦ Πατριάρχου Θεοδώρου. καί Τήν εὐχαριστοῦμε καί γι' αὐτό Τῆs τό δῶρημα.

Μακαριώτατε Πάπα καί Πατριάρχη Ἀλεξανδρείας καί πάσης Ἀφρικήs κ.κ. Θεόδωρε,

Ὅλοι ἐμεῖs, ἄρχοντες καί ἀρχόντισσες, ἱερός κλῆρος, μοναχικές ἀδελφότητες καί εὐλογημένοι ἄνθρωποι ἐκ τοῦ πληρώματος τῆs Ἱεράs Ἀρχιεπισκοπῆs Κρήτης καί ὄχι μόνο βρισκόμαστε ἐδῶ, πιστοί στό χρέος, ἔχοντας καί τήν πρὸs τοῦτο πατρική ἐντολή τοῦ Παναγιωτάτου Πατρός καί Πατριάρχου μας κ.κ. Βαρθολομαίου, γιὰ νὰ Σᾶs ἀποδώσομε τήν εὐγνώμονα εὐχαριστία καί τήν τιμή καί τό βαθύτατο σεβασμό μας, γνωρίζοντας καλά πῶs ἡ Θεία Πρόνοια στοὺς καιρούς μας ἐξέλεξε τῆ Μακαριότητά Σας γιὰ νὰ συνεχισθεῖ ἡ

ιστορία και ή θυσιαστική προσφορά του Άλεξανδρινού Θρόνου στην Έκκλησία.

Πόσο αλήθεια ταιριάζει άπόψε ό λόγος πού έγραψε κάποτε ό Άλέξανδρος Μαυροκορδάτος, Μέγας Διερχμηνέας τής Πύλης, στά τέλη του 17^{ου} αιώνα, άπευθυνόμενος στον μεγάλο Άγιο προκάτοχό Σας, Πατριάρχη Γεράσιμο τόν Β' τόν Παλλαδά, τόν Κρήτα: *«Τό τής οίκουμένης κριτήριο, τήν Θεοφρούρητον φησίν καθέδραν τών Άλεξανδρέων, έν καιροίς ιδίοις άξιολογωτάτων άνδρων ουδέποτε κατέλιπεν έρημον ή Θεία Πρόνοια».*

Αυτό έγινε και μέ τήν Μακαριότητα Σας άπό Έκείνον πού όλον συγκροτεί τόν θεσμόν τής Έκκλησίας, ή Πρόνοιά Του έθεσε τόν λύχνον επί τήν λυχνίαν.

Πενήντα έτη λοιπόν άπό τήν μοναχική Σας άφιέρωση. Πενήντα έτη πού, όπως άκούσατε τότε, έχετε τόν Χριστό *«συγκοιταζόμενο, συνανιστάμενο, γλυκαίνοντα και εύφραίνοντα τήν καρδίαν»* Σας. Πενήντα χρόνια συντροφιά μέ όσα *«ή μοναχική ζωή χαρακτηρίζεται».* Πενήντα χρόνια μοναχικά και ιεραποστολικά περιφέρετε, ως άχθοφόρος τής άγάπης του Χριστού, τά στίγματά Του στον κόσμο.

Έκείνον παρακαλούμε σήμερα νά Σας χαρίζει μακρότητα άγαθών ήμερών, νά Σας προσθέσει πολλές σειρές έτών για νά όδηγείτε στό φώς Του άνθρώπους και λαούς. Αυτή είναι ή ταπεινή μας παρακλητική προσευχή πού έρχεται νά προστεθεί σέ εκείνην τής ύπέροχης άρχόντισσας Μητέρας Σας Κλεοπάτρας, πού μέ δάκρυα Σας κατευόδωνε κάποτε στό λιμάνι, βλέποντας με τά πίστεως τούς όφθαλμούς πού όδηγεί τά βήματά Σας, τά βήματα του παιδιού της ή Παναγία ή Όρφανή, εις διαδοχήν Μεγάλων και Άγίων Άγκαραθιτών Πατριαρχών Άλεξανδρείας, φαροφυλάκων του πνευματικού Της Φάρου.

Άπόψε λοιπόν μιά προσευχητική εκδήλωση άγάπης προσφέρουμε στην δική Σας άγάπη, γνωρίζοντας βαθιά μέσα στους καρδιακούς μας χώρους, πώς τιμούμε ένα Πατριάρχη, ό όποιος όπου κι άν πήγε κι

όπου κι αν έφθασε δέν λησμόνησε ούτε για ένα δευτερόλεπτο τό Μοναστήρι Του, τής πνευματικής Του αναγεννήσεως τόν τόπο, τόν τόπο πού ξεκίνησε τήν θαυμαστή Του πορεία.

Άπόψε τιμούμε έναν Πατριάρχη πού δέν λησμόνησε ποτέ πώς είναι πρώτα Μοναχός, πώς λειτουργεί και διακονεί και έξακτινώνει τά χαρίσματά Του μέ Άγία ύπομονή και άγία ταπείνωση, μέ σοφία και σύνεση, μέ άγία άπλότητα και προπάντων άγάπη, ως άληθινός Μοναχός.

Άπόψε τιμούμε άπλά και λιτά, ήσυχα και ταπεινά, άγαπητικά όμως, άνυπόκριτα και ειλικρινά, έναν Πάπα και Πατριάρχη πού γνωρίζει άριστοτεχνικά τήν τέχνη τήν ύψηλή του πατρικού ρόλου, τήν τόσο άναγκαία στήν πνευματική όρφάνια τών καιρών μας. Έναν Πατριάρχη πού γνωρίζει σέ καιρούς άφίλους και άχάριστους, νά γίνεται φίλος πραγματικός, στήριγμα γνήσιο στους άνθρώπους πού ό Θεός μαγνητίζει κοντά του, για νά πληρωθούν οι ύπάρξεις τους πνευματικής εϋφορίας.

Άπόψε τιμούμε ένα μοναχό Πατριάρχη, ήγούμενο του παλαιφάτου Πατριαρχείου Άλεξανδρείας, πού απέδιξε τήν γνησιότητα του έκκλησιαστικού ήθους του και του ύγιους φρονήματός Του μέ τήν στάση του δίπλα στον Οικουμενικό μας Πατριάρχη, στους δύσκολους αυτούς καιρούς, άληθινός Άδελφός και συγκηρηναίος στήν άρση του Σταυρού τής Έκκλησίας και στήν διασφάλιση τής ενότητάς Της, Τής όποίας δυστυχώς έγωισμοί ύπερφίαλοι και «δόγματα» έθνοφυλετικά σχίζουν τόν άρραφον χιτώνα.

Θεού τό δώρον ό Θεόδωρος

Θεού τῷ ζήλω πυρπολούμενος έκ νεότητος

και Θεού δωρεάς ύπέρ πάντων έξαιτούμενος

ό τής Άγκαράθου μέγας βλαστός και

Άλεξανδρείας Πατριάρχης ό ταπεινός.

Αυτόν τιμοῦμε ἀπόψε.

Ἐσᾶς Μακαριώτατε,

Σᾶς ἀγαποῦμε, Σᾶς σεβόμαστε, Σᾶς εὐγνωμονοῦμε, Σᾶς εὐχαριστοῦμε μέ ὅλη τήν δύναμη τῆς ψυχῆς μας καί σκύβομε καί ἀσπαζόμαστε τό χέρι Σας. Γιατί εἶστε αὐτό πού εἶστε.

Νά εὐχεσθε, Σᾶς παρακαλοῦμε γιά τό Μοναστήρι Σας, πού σεμνύνεται καί καυχᾶται ἐν Κυρίῳ γιά Ἐσᾶς, νά εὐχεσθε γιά ὅλους ἐμᾶς πού ποθοῦμε νά τό βλέπουμε ἔνδοξο νά συνεχίζει νά δίδει καρπούς, ὅπως Ἐσᾶς, στή διακονία τῆς Ἐκκλησίας, ὅπου γῆς.

Σᾶς παρακαλοῦμε τέλος, εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἱερᾶς αὐτῆς ἐπετείου, νά δεχθεῖτε ἀπό μέρους τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς μας ἕνα ἐγκόλπιο μέ τόν Κύριο τῆς δόξης πού ἀναγράφει περίξ τοῦ Προσώπου Του μιά προσευχή, πού τήν ἔχετε ἐνστερνιστεῖ καί ὡς εἰκόνα Του τήν κάνετε καθημερινή πράξη στά σπλάχνα τοῦ λαοῦ Του: *«Κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπί τήν γῆν ἐπέβλεψεν, τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ»* τῶν ἀνθρώπων».

Συνεχίστε, μέ τή βοήθειά Του, νά ἀκούτε τούς στεναγμούς τῶν ἀνθρώπων καί νά τούς ἀπαλύνετε. Εἰς πολλά ἔτη!